

HERMIT

A Gujarati Version
of
Oliver Goldsmith's poem
"The Hermit"

By

Dr. M. O. Suratya,
Ex-Municipal Councillor, Ahmedabad.

HERMIT

One should welcome with great pleasure Dr. Suraiya's entry into Gujarati Literature. Though a translation, it adds to the wealth of Gujarati poetry. Dr. Suraiya has succeeded in combining music and poetry by his faithful adherence to the metre, rhythm and flow; and by the beauty of simple Gujarati words.

(Sd) Hansa Mehta

Mrs. Hanoo Mehta
B A MLC

જ તિ

ગોદાનિમધના
 "દરમિટ" નામની ડાનિતાનો
 સમયદોડી અનુભાવ

૫
૫૧૮૫

સત્તા

ડાનિત એમ. એચ. ગુરુદાયા
 એન્ટિક એગ્ઝર,
 ૨૭, એપોરો રિઝર,
 મુંબઈ.

પ્રથમ આગતિ

આ ૧૧૦૦

મુખ

રૂ. ૨-૮-૦

સ્વર્ગ સ્વર્ગ અથા ધી ન
મળવાનું કેનાણું - કંતાં પાસેથી

Printed by I. L. Patel at Nallini
Printery, Jambulwadi, Bombay 2
and Published by the Author.

શ્રીમતિ જયશ્રીઅહેન રાયજી
બી એ

અ પ્રણ

સ્વભાવસિધ્ય સગ્રારસમૃદ્ધિને અને અધાર
કાર્યરાકિતને સમાજની મેવામા સતત
પ્રયોગતા, અને સગળતાથી રોભતા, શ્રીમતિ
જ્યથીઅહેન રાધાને.

એન્ટિક વેન્યુ,
૨૭, એપોલો પિંક્યા,
મુખ્ય
૩૧-૭-૨૬

એમ. એ. સુરેણા.

કર્તા વ્ય

ચ્યા. કૃતિથી કંપિણું સાહિલભેવા થઈ હોય
 એ તો સાક્ષરો અને જનતાને નિર્ણય કરવાનો
 છે, પણ હું નો શ્રીમતિ લભાભહેન મહેતાનો
 કંણી હું કે જેમણે ૭૬ અને ભાગાની
 શ્રીખુનાની તપાસ કરી, આકૃતિ, રંગ અને
 કાગળ વગેરે આ કૃતિની ગ્રચનામા અતિશય
 પરિશ્રમ લાવો હે શ્રીમતિ જ્યાખીભહેન
 રાયજી અને માગ કૃપાળું પહેન લેડી વિવા-
 બહેન રમણુભાઈ નીરકું આ કૃતિના વિર્ણય
 મારે ધર્ણોજ હર્ષ હેખાડ્યો છે તેથી એ
 બને સન્મારીઓનો આલાર માનુ હું દીવ ન
 બહાદુર શ્રી કૃષ્ણાલ જેવેરી, શ્રી બલવંતરાય
 હાડાર, શ્રી અરહેર ખથરદાર, શ્રી રામપ્રસાદ
 બદ્ધી અને શ્રી લાનુશકર વ્યાસ કે કે
 સહગૃહસ્યોચ્ચે આ કૃતિ મારે રસ લઈ સ્વચ્છના
 આપી અમ લીધો છે, મારે હું તેમનો
 અસીારી હું

એમ. એ. સુરેધા

૭ તિ

પ્રવેશાંક

ગોલદિસિયની “હરમિટ” કવિતામાં પ્રેમ અને મૈત્રીની અવગણુના થવાથી માનવહૃદયને કટલો આધાત થાય છે, ને જગત ભિથ્યા લાગે છે એ, કાયમાં વર્ણાચું છે પ્રેમ અને મૈત્રીને સ્વાર્થી કહેવા છતા, એ પ્રેમી આહમા એહિવિન અને એન્નેલિના, એક ખીજ માટે સર્વસ્વનો લોગ આપે છે એ, કાયમા વિરોધભાસ હેખાડી, કવિએ દિવ્ય પ્રેમતુ મૂલ્ય વધારું છે આ સુદર કાયતુ લાપાંતર કરવાને શુજરાતી ધરિએ આપુર્ણા છે. કલાપી નેવા પ્રેમના પૂજનીને આ કાયમાથી પ્રેરણા મળે એ સ્વભાવિક છે. કલાપીનો “ખોડી સાધુ” આ કાય પરથી જ લખાયું

અમદાવાદના માટુ મુનિમીપાંડ કેનિસિલર
 અને અમારા કુડાના જુના રનેહી ટો.
 સુરૈયાને ગુજરાતીના ઉપાસક તરીકે જાણી
 સાનંદાર્થ્ય થયુ. એ પણ આ સરસ શુદ્ધ
 ગુજરાતી ભાષામા આ અનુવાદ કરે એ ખરે
 ધ્યયાદને પાત્ર છે. અનુવાદના માટે પસંદ
 કરેલો છંદ મૃગ વમુનો ભાવ જણવવાને અને
 અનુવાદને ધરો. બંધોગ્રેહો થઈ પડ્યો છે.
 આઈ સુરૈયાને આ દિશાનો શોખ ગુજરાતી
 વાંચેકવર્ગમાં પસંદગી પામગે, એમ હું માનું હું.
 એમના પૌત્રી કુ. કુવસુમ સુરૈયાને આ જોખ
 વારસામાં મળેલો જણાય છે.

અમદાવાદ, (સરી) વિધાયિકાન ર. નીલકંદ
 ૨૬-૧-૩૬.

લેડી વિધાયકેન રો. નીલકંઠ
બી. એ.

મુરેખાણ્ટ

જ તિ

ગોદરિમથના “દરમણ” નો
સમશ્વોધી અનુવાદ.

HERMIT

A Ballad

1

Turn, gentle Hermit of the dale

And guide my lonely way

To where you taper cheers the vale

With hospitable ray

૭૪ તિ

સુવેદા અંકડીસા

૧

“આવ! ભલા જર્ત ખીલુનિવાસી!

ન હોરવ! મુજ થતી વાટ;

ખીલુ રહેલા દીપ ભરે નયાં,

ભાવ ભર્યા કિરણે અણકાટ.

૨૨

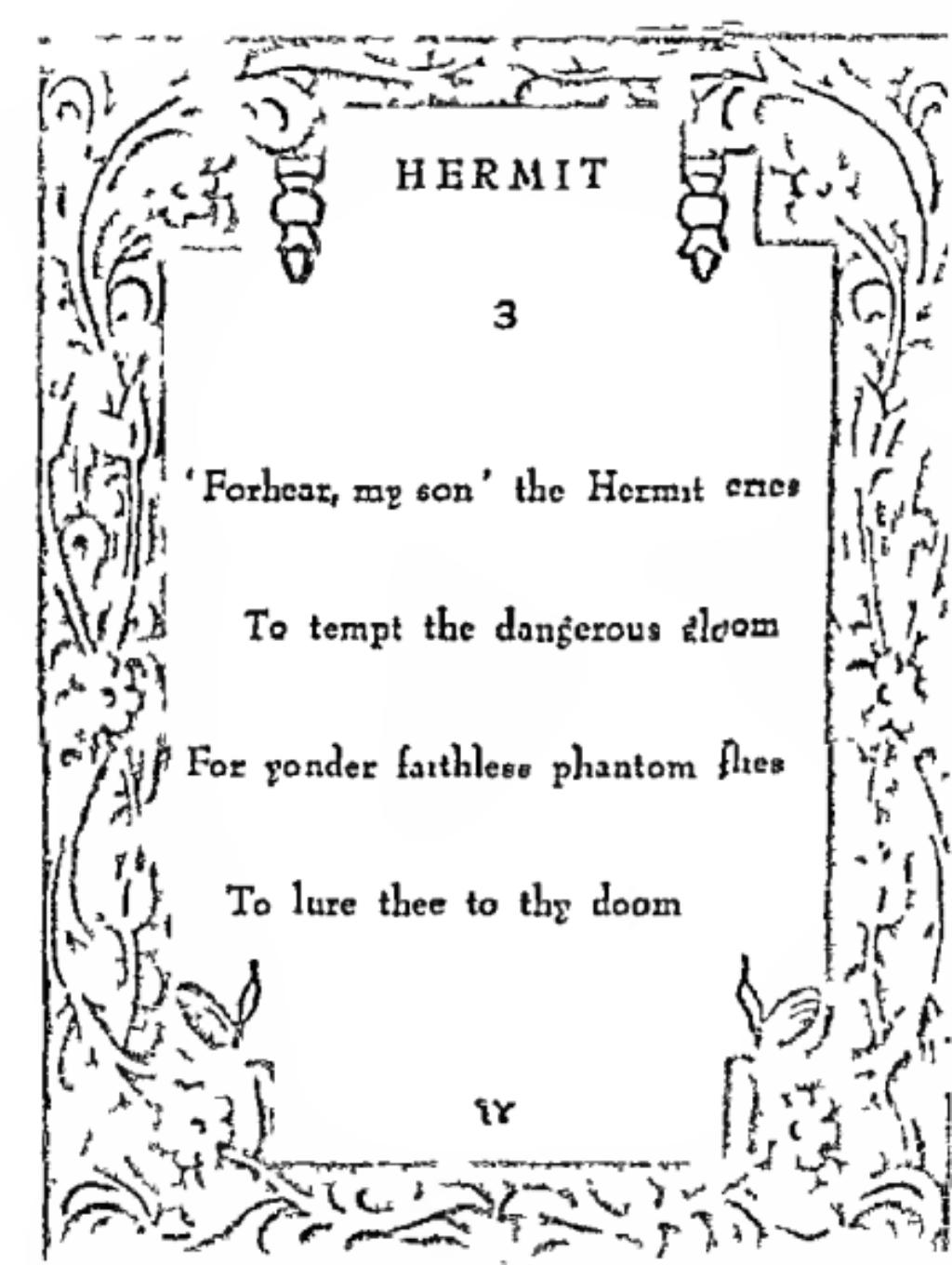
HERMIT

2

'For here forlorn and loet I tread,
With fainting steps and slow,
Where wilds, immeasurably spread,
Seem length'ning as I go'

12

‘पथभयो ने किन लमु आदौ
 धारे ए वग्धाते पाय,
 कन वग्धानो तारा नही जया,
 चालु लाया तेम जाहाय’

HERMIT

3

'Forbear, my son' the Hermit cries

To tempt the dangerous gloom

For yonder faithless phantom flies

To lure thee to thy doom

11

“બેલી જ, બેદા!” જતિ બેદુ.

“તા એ સાધ! ભયાંકર બેગ;

એ તો જત તણો ભણે લા.

લમતો લલચાને નિજ બેગ.

HERMIT

4

"Here to the houseless child of want

My door is open still,

And, though my portion is but scant,

I give it with good will.

"

“દીન નિરાધારાને માટે,

ચે નિરાહિન ખુલ્લા મુજ ખાર,

ને મુજ ખ્રસું માંડ મણે ખણું,

અરપું અંતરથી નિર્ધાર.

HERMIT

5

"Then turn to-night, and freely share
Whate'er my cell bestows;
My rushy couch and frugal fare,
My blessing and repose.

“તો અહીં રાત નવિંત હો લ!

ન મુજ મહ્યો પામ પ્રસાદ;

ધાસશયન ને લખું બોજન,

ચેન અને મુજ આશીર્વાદ.

“गीषु ग्राषी मुक्ता हरे ने,

तरो हु न कु संहार;

शक्ति द्या मुज पर राखे ने,

तथा शीखु ओवे सार.

१ न जिजिनी हरियाणी गमथी

आए पापरदित आहार,

शांड अने इनयी लर्ही गोणी

२ पाण्डी करण्याने दार

७५

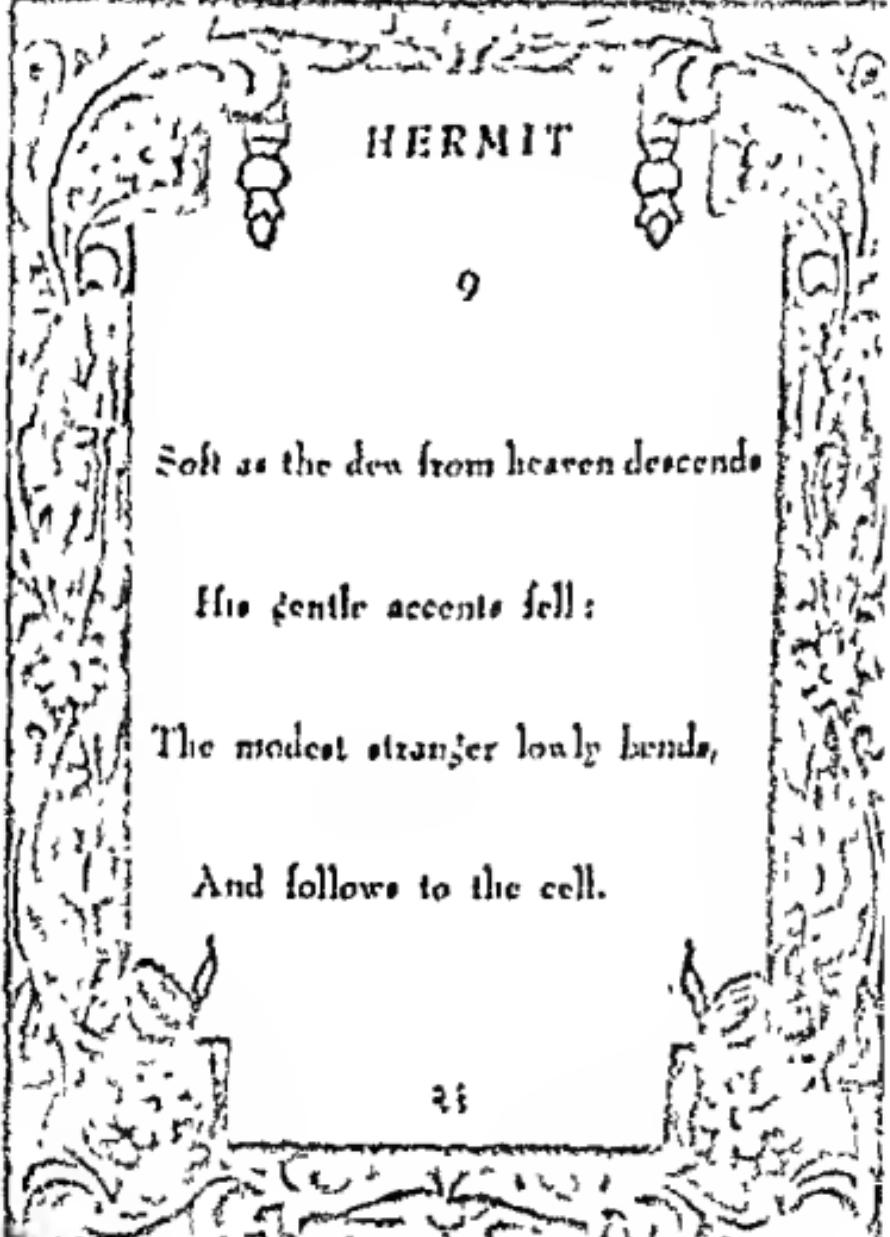
जति

‘याए। नवे तज। चिंता धारी।

‘जगति चिंता सर्व असार।

मानवस्थान तजे जाही धारी।

न धारी ना जाही नारे।’

HERMIT

9

Sole as the dew from heaven descends

His gentle accents fell:

The modest stranger loaly bends,

And follows to the cell.

वेलु सर्वी तेना अति हंगवा,

नस्थी झरता ओस समान;

अपनता शिर शरमाण अतिथि त्या

यावे ३३ मुक्ते यान.

HERMIT

10

Far in a wilderness obscure

The lonely mansion lay,

A refuge to the neighbouring poor,

And strangers led astray.

૭ તિ

૧૦

૩૨ છૂપા ઘાડા વનમા

શિલ્પ એકલવાયુ ધામ,

નિર્ધિન પાતોશી ન ભલ્યાં

પથીના ને ઉ વિશાગ

૨૮

HERMIT

11

No stores beneath its humble thatch

Required a master's care;

The wicket, opening with a latch,

Received the harmless pair.

राय नथी कुर्च्छा तणे ला,

जना हाम धूमीने शेषः

ओक उलाणे काट्क उधरी

सल्कारे अने निर्देष

HERMIT

12

And now, when busy crowds retire

To take their evening rest,

The Hermit trimm'd his little fire,

And cheer'd his pensive guest.

32

७८ ति

१२

न ७९ उद्योगीजन उम्हारा,

रातविराम करे निः वास,

७८ ति अजिं चेतावी ग्रेर

भिन्न परोषुमां उक्षास

३३

HERMIT

13

And spread his vegetable store,
And gaily press'd, and emuled,
And, skill'd in legendary lore,
The lingering hours beguiled

ભાણભોજન પોરસ્યા તેણુ,

હસતે મુખ આચ્છદનર વાણુ,

સમય ગણે વહી વાત કથામાં,

બહુ ધોંજતો તે દોકપુરાણુ

HERMIT

14

Around, in sympathetic mirth,

Its tricks the kitten tries,

The cricket chirrups on the hearth,

The crackling fagot flies.

આ અતુફળ વિનોદ પ્રસરે

માનરી બેદે સૌ ધાર,

ચુલા પર કસારી ચોચવે,

અણતણુના ७३ તત્ત્વાટ

HERMIT

15

But nothing could a charm impart

To soothe the stranger's woe;

For grief was heavy at his heart,

And tears began to flow.

36

૭ તિ

૨૬

પણ તો ગોદિનો અતિથિ મન હની

દુખ હાની ન ગણી હની વા

શાંત હતો નાનો મન પણ ને

ગાંધા વાંદી અસેધાં

૩૮

HERMIT

16

His rising cares the Hermit spied,

With answering care oppress'd

And "Whence, unhappy youth," he
cried,

"The sorrows of thy breast?"

७८

१६

तेनि उभगती खिता ला

७८तियो लेहूँ धरी समलाव

पूर्खु द्याची युक्त दुर्वा । ७९

ताव २५८ ३०१ धाव १

८१

HERMIT

17

"From better habitations spurn'd,

Reluctant dost thou rove?

Or grieve for friendship unreturn'd,

Or unregarded love?

“त-गाहर सरस भरनथी,

थु कथवातो लट्टु गोमः ?

२ सताए निराश गंवोः ?

३ अणगायुक्तं गोमः ?

HERMIT

18

"Alas ! the joys that fortune brings
Are trifling, and decay,
And those who prize the paltry things,
More trifling still than they

“૨। આનંદ મળે લક્ષ્મીયી,

તુચ્છ અને છે નારા થનાર,

અદ્ય જલ્દસ પર મભત ધરે જો,

ત તો એથી અધિક અસાર.

"And what is friendship but a name,

A charm that lulls to sleep,

A shade that follows wealth or fame,

But leaves the wretch to weep?

७८ ति

१८

“न मैरी तो मात्र भरभ छे,

मात्र अनी छालरा गाय;

गाय अने धन, यश पाउँग पाँ,

दुखियाने रावा तल नाय

१९

HERMIT

21

"For shame, fond youth, thy sorrows
hush,

And spurn the sex," he said;

But while he spoke, a rising blush

His love-lost guest betray'd.

“छह छह। टेकर भार। नियाने,

गल्लु युवक। तज। तारा भेद,”

ऐ युणू विरली अतिथि तण्ण। अट,

लाली ही भावे भेद

HERMIT

22

Surprised he sees new beauties rise,

Swift mantling to the view;

Like colours o'er the morning skies,

As bright, as transient too.

અહિન અથે તે લેખો પરાતા,

ન્યાગ ૩૫ સુખે લગ્ન્યાર,

લયાનલયા ૨૭૧ નેવા

કરામગતા ૧૩૧ કણુલંગુર

HERMIT

23

The bashful look the rising breast,

Alternate spread alarms

The lovely stranger stands confess'd

A maid in all her charms

મુખ લાંબા, કોણગતી છતી,

દાખે લિતિ અવારનખાર;

રસિક અતિથિ લાં અગટે ખુલ્લી,

મનહર લલિત કુમારી નાર.

HERMIT

24

And "Ah! forgive a stranger rude

A wretch forlorn," she cried,

"Whose feet unhallow'd thus intrude

Where Heaven and you reside

45

न ते घोड़ी, “आह ! कमा कर !

२५ परिकतुं उद्धत काळः

पाय भविन जेना पेंडा ओया

कुधर साथ पसे नलिराज.

HERMIT

24

And 'Ah! forgive a stranjer dude

A wretch forlorn,' she cried,

"Whose feet unhallon'd thus intrude

Where Heaven and you reside

45

न ते गोली, “आह ! क्षमा कर !

२५ पथिकुनुं उद्दत काळः

पाय मलिन जेना घेडा नव्या

धुधर साय वसे जतिराजः

HERMIT

25

"But let a maid thy pity share,

Whom love has taught to stray;

Who seeks for rest, but finds despair

Companion of her way.

७८ ति

२५

“ਪਲੁ, ਕੁਝਲੂ ਕੁਰੈ । ਤਰੈਹੂ ਪੜ ਨੇ

ਏਸੇ ਥੀਏ ਕਮਤਾ ਆਮ,

ਥੇਏ ਥਾਤਿ ਪੜਤੁ ਨਿਰਾਥਾ,

ਸਜ਼ਨੀ ਅਨੌ ਭੇਟੇ ਹੁੰ ਹਾਮ

४५

HERMIT

26

"My father lived beside the Tyne,

A wealthy lord was he;

And all his wealth was mark'd as
mine,

He had but only me.

તીર વિવેષીને વસતો મુજ

તાત કુદીન અને ધનવાન

તેણુ દ્રવ્ય હતુ મુજ નામે

૬૭ હતી એકલ સતાન.

HERMIT

27

"To win me from his tender arms

Unnumber'd suitors came,

Who praised me for imputed charms,

And felt, or feign'd, a flame.

“ખાય કનેથી મુજને વરવા,

અગલિય પ્રેમી આદી પોળ,

રોક્તા મુજ ખરો લીલા ગાઈ,

૩ પાદી જવાણને તોળ.

HERMIT

28

"Each hour a mercenary crowd

With richest proffers strove,

Amongst the rest, young Edwin bow'd,

But never talk'd of love.

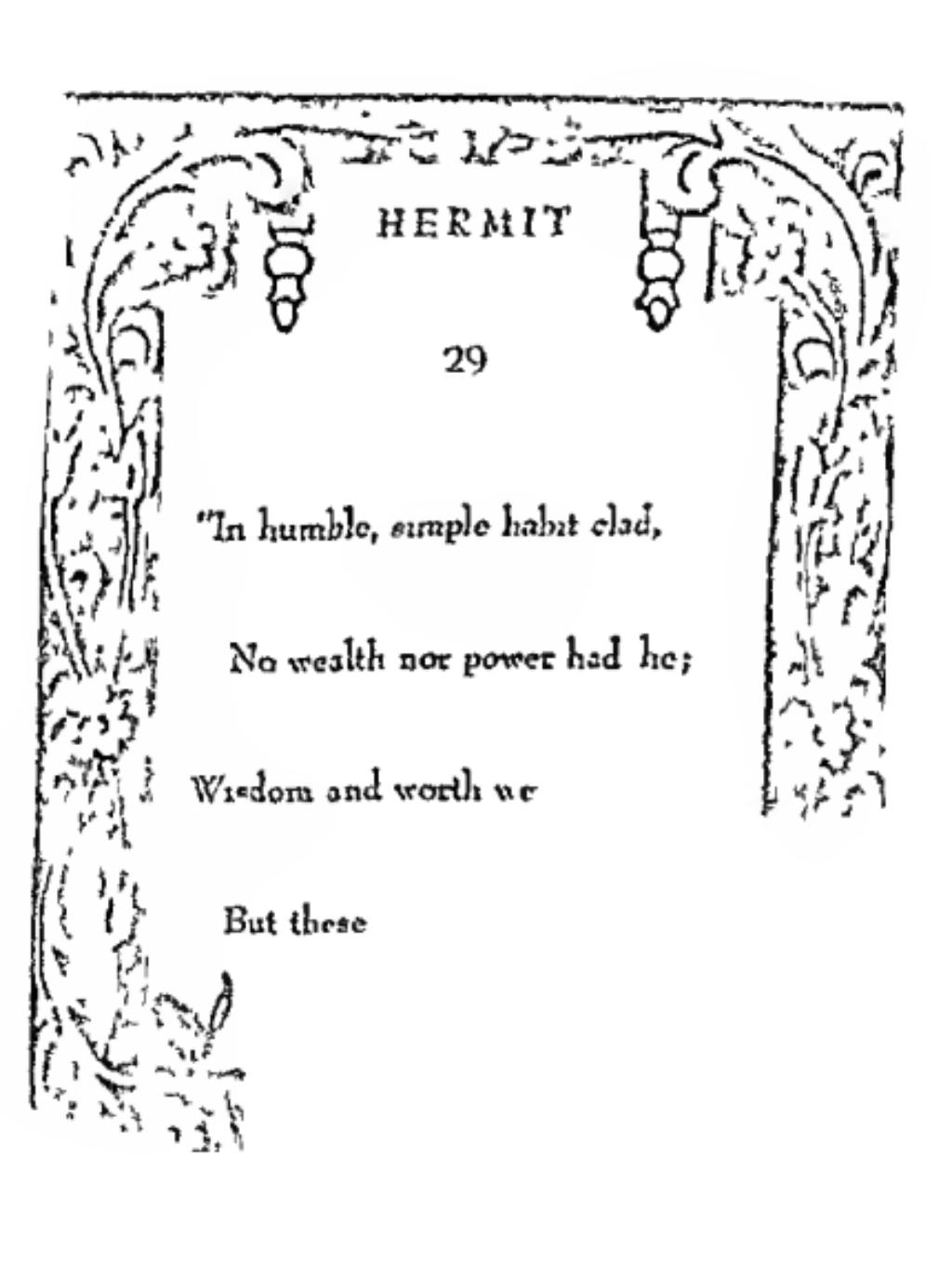
58

“ स्वार्थीनि दरधी धरआभावु,

भयता मागा आङ्गी अगोवा,

सैमां तळपु अस्तु नमतो पलु,

प्रेम तेहो नव वदतो बोलु.

HERMIT

29

"In humble, simple habit clad,
No wealth nor power had he;
Wisdom and worth we
But these

४८

२६

“सादां दीन वसन ते सजतो,

न हता ते धन ३ २०४,

जौरव ने गति केवल धरतो,

पथ, पूरताज दल मुज ३०५.

४७

HERMIT

30

"And when, beside me in the dale,

He caroll'd lays of love,

His breath lent fragrance to the gale,

And music to the grove.

sc

“न ज्व ते खीणु मुम पासे,

गातो ग्रेमकथा अंति

तना सास अमरतो पवने

न वनमा लगतो सगीत

HERMIT

31

"The blossom opening to the day,
The dew^a of heaven refined,
Could nought of purity display
To emulate his mind

“ कुसुमकड़ी खुलती हिन छौंगते,

२ नसुतु झाक्का निर्देश,

निर्मलता न खावी शकता,

तना भन सम छा पहु वेळ.

HERMIT

32

"The dew, the blossom on the tree,

With charms inconstant shine.

Their charms were his, but, woe to me,

Their constancy was mine.

“ओस, कुमुख तरुपर पर चने,

च चन जलिदारी संगाथ,

जलिदारी हत्ती तेनी पशु ते,

हाथ। अचणता हत्ती मुज साथ

HERMIT

33

"For still I tried each feeble art,

Impotent and vain,

And, while his passion touched
my heart,

I triumph'd in his pain

98

“तजे अमयु परववा नित हुँ,

वापरती चतुराई अनेक;

तना ग्रेमउभयके सरताँ

तज हुँ भवकाती छेक.

HERMIT

34

"Till, quite dejected with my scorn,

He left me to my pride,

And sought a solitude forlorn,

In secret, where he died

95

“થાકુરી અવગણનાથી અતે,

ચલો મને મારે અલિમાનઃ

ગુપ્ત વિજન કો કન ગોત્તી લાં,

છાનો જર્દ પાંચો અવસાન.

HERMIT

35

'But mine the sorrow mine the fault,

And well my life shall pay,

I'll seek the solitude he sought

And stretch me where he lay

ve

“પણ મુજ ક્રોદી અને મુજ વાડી,

ન શાસત ઉવનભર પાડી,

ગાતુ વન ને રેણુ ગોટં,

એ ચેલ્યો તા ક્ષવા પાડી

HERMIT

36

"And there, forlorn, despairing, hid,

I'll lie me down and die,

"Twas so for me that Edwin did,

And so for him will I."

“ન વિઝેટી વિષ આરા અગોચર;
 નિજ દાયા કરી લાજ મરીશ,
 એમ કષું અરણે સુજ માટે,
 ન તે કાજ હું એમ કરીશ”

HERMIT

37

"Forbid it heaven!" the Hermit cried,

And clasp'd her to his breast:

The wondering fair one turn'd
to elude—

'Twas Edwin's self that press'd I

42

७८ ति

३७

“न कुरे नारायण” ७८ ति गेत्यो,

ज चापि निर अति साध,

मम्मि अकित इरी ता वैवा,

ज ता अरण्ण देता भाध

८०

“ओम तने मुज उर धरवा हे!

त चिता नहि राख। लगाए

कही नहि कही नहि रेखा पड़े,

मुज छवन। मुज प्राप्ति थाए।

HERMIT

39

"Thus let me hold thee to my heart,

And every care resign :

And shall we never, never part,

My life-my all that's mine ?

७८

३६

‘ओम तत्ते मुर ७२ धर्मा हे !

न चिता नहि गाय ! लगा

कही नहि कही नहि नाखा पाख

मुर अदा ! मुर प्राप्तुधार !

८०

HERMIT

40

"No, never from this hour to part,

We'll live and love so true,

The sigh that rends thy constant heart

Shall break thy Edwin's too"

"

“નાના કર્ણી પણ નહિ અણગા થઈયું

દુષ્ય ધર્તી આવે સત્ત્રેમ,

ન નિશાસ વિષે તુજ દુઃ છુર,

અરણુન પણ તે વિષણે એમ”

દોકાર સુર્યાનો "દરમિટ" (૭તિ), ખૂબ
નેવોઝ ગરલ અને દિવિયસ્પ તરફાનો, અંગેણ
ગુજરાતી નિગ્રાણમા પાણ્યપુસ્તક જેણે વપનાવો
નોઈ જો.

મુખ્યમંદિર, ૨૭-૧૧-૩૮.

(અડી) ખણનંત ક૦. ૩૫૧૨૦.

અનુચાન ખૂબ કાખ પેડે પ્રદેશ્યને કદિયંગમ
લાગે છે. અને પાચોનાં નામોનાં અને જોવા
નીંન શ્રીલુધ લર્પાં ખદિરનનને લાયે
કાચનું અમન્ય ચાતાવરણું ચુંદરાતી અની
ગણું છે, એ મોદામાં મેઠો શુણું છે.

મુખ્યમંદિર, ૧-૧-૩૯.

(અડી) લાલુશંકર વ્યાસ.

૭ તિ

એ મુદ્રા કરિતાનો અનુરાદ એન્નેનિની પ્રગટ
થઈ લા ચુંધીનો આપણા પ્રસિદ્ધ લેખ
સહગત ગોપર્ધનરામે સરન્વતીયદના ચોથા
લાગમા કરેનો હતો પણ નમશ્રોણી ન હતો
દેમજ તેમા નેમની સાતની અતુકૃગી વધવાટ
૫૫ કરેલી હતી ગાણીના ભાગનો અનુરાદ
સહગત નગનિદગમ રાને રેણો છે, પણ બા
ડો સુંગાએ ડેનો અનુરાદ મળના લાનની
ઝીણુંમા ઝીણી જાનાને ૫૫ની પણાર્થ કરેનો
છે અને આપણી લાગમા એ પદ્ધતનામા,
લાગતી પ્રવાલિનામા ને ગણિયમા રચના
ડાશ પમા નેમજ રા માયુરીમા એમ ખંડી
રીતે ઉત્તમ થોડો છે અને નેમ એ ભરા મન્ય
અચેલ પાણપુસ્તકમા લેખાય છે તેમ ચા
તેનો અનુરાદ પણ આપણા ગુજરાતી પાણ્ય
પુસ્તકમા લેખાને અને લેવો જોડ્યે ગેમ
મારી અખા છે

(સરી) અરદેસાર કે. અધ્યરેસાર.
સુધ્યાર્થ, ૨૨-૨-૩૯

ગોદામિથનાં અંગેણ કાય “દગમિટ”નો
ડાક્ટર સુર્દીયાએ ગુજરાતીમાં નમશ્વેણી
અનુવાદ કર્યો છે, એ તેમના અધ્યાટ પરિશ્રમ
તથા ગુણનો અર્થભાવ અને વાતાવરણ કાયમ
શાખવાની એમની આગ્રહિતી વૃત્તિને પરિણામે
સર્વાંગ મુદ્ર બન્યો છે. ચુરલ લાપાણીલી,
લલિતતા લદ્દી ગેયાખડપ અને ભાવશૂભ્ર
એ તત્વોને લીધું આ અનુવાદ આદરણીય
બન્યો છે. ડૉ. સુર્દીયાને આ સાહિત્યાત્મિ
માટે ધ્યાનવાદ દર્શાવે છે.

સાન્તાકુંજ.
૧૫-૨-૩૬.

(સર્વી) રામપ્રસાદ બદ્ધી.